

Čárka ve větě jednoduché

- Oslovení (Vaše chování, **vážení**, napovídá o blízcím se jaru.)
Citoslovce (**Fuj**, to je ale pěkně hnusné počasí.)
Částice ano, ne, děkuji, prosím (**Ne**, nechci tam jet. **Děkuji**, půjdu sám.)
Vsuvka (To nám, **myslím**, půjde rychle.)
Přístavek (Oceánografie, **věda o moři**, využívá při bádání mnoho vědních oborů.)
Několikanásobný větný člen (Ten kluk je malý, **ale** šikovný.)
Samostatný větný člen (**K moři, tam** bych jezdila každý rok.)
Přívlastek volný (Sněhulák na zahradě, **postavený našim Vaškem**, už roztál.)
vysvětlivky, výčty, volně připojené větné členy s výrazy: a to, totiž, zejména, zvláště, jako, např. (Ve městech, **zejména velikých**, se lidé málo znají.)

Čárka se nepíše

- několikanásobné větné členy v poměru slučovacím (Maminka ani tatínek proti tomu nic neměli.)
ustálená spojení (horem dolem, staří mladí, zuby nehty, volky nevolky, čím dál tím víc, pět šest lidí...)
postupně rozvíjející přívlastek (všechny naše malé děti)
přívlastek těsný (Pravidla stanovená ve školním řádě musíme dodržovat.)
srovnávací spojky než, jako, jakožto (Jsi starší než já.)
mezi příslovečnými určeními, která nejsou souřadně řazená (V Praze dne 15.3.)
citoslovce na místě přísudku (žába hup do rybníka.)